Cauza penală nr.1r-252/26 Judecătoria Soroca, sediul Florești
/1-26006074-03-1r-24032026/ Judecător: Alexandru Zadorojniuc

D E C I Z I E

23 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președinte de complet Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari, Viorica Severin

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul **procurorului în Procuratura Soroca, oficiul Florești Radu Popa,** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 02.03.2026, prin care:

> **Bîrca Olga,** a.n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****, moldoveancă, cetățeană a Republicii Moldova, căsătorită, trei copii minori la întreținere, studii medii, nesupusă serviciului militar, neangajată oficial în câmpul muncii, anterior condamnată prin:
> - sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 13 februarie 2024, în baza art.201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, la 135 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În săvârșirea prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Cauza a fost examinată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de examinare a cauzei:
Instanța de fond: 21.01.2026-02.03.2026;
Instanța de recurs: 24.03.2026- 23.04.2026.
Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 02.03.2026, Bîrca Olga, a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1)

lit. a) Cod penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite lui Bîrca Olga pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă în perioada de probațiune fixată condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b) Cod penal, în perioada de probaţiune Bîrca Olga a fost obligată: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat din momentul definitivării sentinței.

Controlul asupra comportării lui Bîrca Olga în timpul executării pedepsei a-l pune în seama Biroului de probațiune Floreşti.

I s-a aplicat în privința lui Bîrca Olga - obligarea de a n u părăsi localitatea, ce s-a dispus a fi menținută până la definitivarea sentinței.

S-a încasat de la Bîrca Olga în beneficiul Statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare. Instanța de fond s-a expus și asupra sorții corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Bîrca Olga, la data de 11.12.2025, în jurul orelor 18:30, aflându-se împreună cu soţul Bîrca Mihail a. n. *****, în gospodăria mamei sale *****, locuitoare a *****, fiind astfel, conform art. 133/1 lit. a) din Codul penal, membri de familie, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, între ei s-a iscat un conflict. În timpul conflictului, Bîrca Olga a fost lovită cu palma de soţ, iar ultima, în timp ce se afla în locuință, de pe masă a luat un cuțit, cu care inițial a dorit să-l lovească în regiunea abdomenului, însă nu a reușit, aplicându-i ulterior o lovitură cu cuțitul în regiunea fesei stânga, cauzându-i astfel ultimului leziuni corporale sub formă de plagă înțepat-tăiată în regiunea fesei stânga, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect înțepător-tăietor şi care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202521D0348 din 17.12.2025, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bîrca Olga, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal - *„violenţa în familie, adică acţiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, soldată cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătății”.*

Temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura Soroca, oficiul Floreşti Radu Popa, prin care a solicitat

admiterea cererii de recurs, casarea sentinței judecătoriei Soroca sediul Florești din 02.03.2026 în privința inculpatei Bîrca Olga, în partea ce ţine de aplicarea pedepsei. Rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: A o recunoaște pe Bîrca Olga vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin.(1) lit. a) din Codul Penal şi a-i aplica în condițiile art.364^1 Cod procedură penală şi art.80^1 alin.(1) Cod Penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În motivarea recursului declarat, acuzatorul de stat a indicat că sentința instanței de fond este ilegală și neîntemeiată sub aspectul individualizării pedepsei, contestând exclusiv modul de executare a acesteia, nu și calificarea juridică a faptei. S-a subliniat că, deși inculpata Bîrca Olga a fost condamnată la 2 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța a aplicat nejustificat suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal.

Acuzatorul de stat susține că aplicarea art. 90 Cod penal contravine scopului pedepsei penale, întrucât nu asigură restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatei și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În acest sens, a invocat gravitatea faptei comise în context de violență în familie, existența unei condamnări anterioare pentru o faptă similară, comportamentul inculpatei caracterizat prin consum de alcool și agresivitate, precum și circumstanțele familiale precare.

De asemenea, acuzatorul de stat a subliniat că instanța de fond nu a motivat suficient de ce a considerat că nu este rațională executarea efectivă a pedepsei, în condițiile în care circumstanțele cauzei indică contrariul. S-a arătat că suspendarea condiționată nu este oportună în cazul unei persoane care a mai comis infracțiuni similare, ceea ce denotă lipsa de reeducare.

Procedura înştiinţării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor ***art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:*** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanți careva referințe nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, luând în considerație prevederile Legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi admis, cu casarea sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Potrivit dispoziției art.449 alin.(1) pct.2) lit. b) CPP, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: *admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului*.

Colegiul penal reține, că *agravare a situației inculpatului* se înțeleg situaţiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea cuantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranța la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată; situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei şi acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, în situația în care în cadrul cauzei penale, la individualizarea pedepsei, s-au aplicat greșit prevederile art.90 CP, judecarea cauzei în ordine de recurs, la recursul inculpatului, situația acestuia în ce privește excluderea suspendării condiționate a executării pedepsei numite, deși necorespunzătoare prevederilor legale, nu va putea fi înrăutățită. Însă, prevederea legală de neînrăutățire a situației inculpatului, nu poate fi menținută atunci când soluția instanței de fond este atacată cu recurs de către o altă parte a procesului penal – de către procuror în partea aplicării greșite a art.90 CP. *În această situație instanța de recurs, găsind întemeiate motivele recursului, va constata neîntemeiată măsura suspendării condiționate a pedepsei, fiind în drept să o excludă şi nefiind considerat că prin această soluție s-a înrăutățit situația condamnatului.*

Astfel, la caz, temei pentru casarea parțială a sentinței, Colegiul constată aplicarea greșită de către instanța de fond a prevederilor art.90 CP. În acest sens Colegiul penal va reține, că deși prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei și de drept privind calificarea acțiunilor inculpatei Bîrca Olga, just a pronunțat în privința acesteia sentința de condamnare și i-a stabilit corect cuantumul și categoria pedepsei ținând cont de prevederile art.61, art.75 și art.80^1 CP, totuși Colegiul atestă examinarea superficială a circumstanțelor cazului care au determinat instanța să aplice nejustificat față de inculpata Bîrca Olga a institutului liberării de pedeapsă penală și anume a prevederilor art.90 CP.

În raport cu circumstanțele cauzei dedusă judecății, în special celor ce țin de categoria infracțiunii comise de inculpată și celor ce țin de personalitatea acesteia,

Colegiul penal consideră, că soluția instanței de fond în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, or instanța de fond la adoptarea soluției nu a ținut cont de toate criteriile de individualizare a modului de executare a pedepsei cu închisoarea.

Colegiul penal menționează, că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica şi prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv şi prevederile art.90 CP, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Potrivit art.89 alin.(1) CP, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărâre a instanței de judecată, iar alin.(2) lit. a) al acestui articol stabilește, că liberarea de pedeapsa penală se efectuează prin: condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Potrivit prevederilor art.90 alin.(1) CP, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Colegiul penal notează, că aplicarea prevederilor art.90 CP, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, Colegiul notează că, din textul art.90 alin.(1) CP, se atestă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, atunci când este evidentă inconsistența aplicării acesteia.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite

anumite condiții. Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art.90 CP se referă la mărimea pedepsei aplicate, natura infracțiunii; circumstanțele cauzei şi persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins şi fără executarea acesteia.

Colegiul consideră, că la caz instanța de fond insuficient a abordat condițiile ce vizează natura infracțiunii, persoana infractorului şi faptul că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, la caz fiind confirmată temeinicia alegațiilor indicate de procurorul-recurent în cererea de recurs.

Având la dispoziție astfel de date, apreciind gradul de pericol al infracțiunii săvârșite care se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă (art.16 alin. (3) Cod penal), luând în considerație personalitatea inculpatei, comportamentul acesteia până şi după comiterea faptei, care anterior a fost condamnată anterior pentru aceiași faptă asupra aceleiași părți vătămate cu folosirea unui obiect ascuțit, prezența circumstanțelor agravante şi lipsa celor atenuante, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane, consideră necesar stabilirea pedepsei inculpatei Bîrca Olga, sub formă de închisoare.

Prin urmare, fapta săvârșită de inculpată este îndreptată spre atingerea valorilor sociale fundamentale ocrotite de legea penală, și anume relațiile de familie bazate pe respect reciproc, integritatea corporală și sănătatea persoanei, precum și climatul de securitate și conviețuire pașnică în cadrul familiei.

În speță, instanța de recurs reține că acțiunile inculpatei nu reprezintă un incident izolat sau accidental, ci se înscriu într-un comportament deviant manifestat în context familial, agravat de consumul de alcool și de antecedentele penale pentru fapte similare. Aplicarea violenței prin utilizarea unui obiect înțepător-tăietor (cuțit) relevă un grad sporit de pericol social, chiar dacă rezultatul produs s-a limitat la o vătămare ușoară, întrucât mijlocul utilizat era apt, în mod obiectiv, să producă consecințe mult mai grave.

Colegiul penal apreciază că, deși inculpata a recunoscut vinovăția și a manifestat căință, aceste circumstanțe nu sunt suficiente pentru a justifica concluzia că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. Or, în condițiile în care inculpata a mai fost condamnată anterior pentru o infracțiune similară, rezultă că măsurile de clemență aplicate anterior nu au determinat o schimbare reală în conduita acesteia, ceea ce denotă o rezistență la reeducare în condiții de libertate.

Mai mult, comiterea infracțiunii în stare de ebrietate constituie o circumstanță agravantă ce reflectă o lipsă de autocontrol și o predispoziție spre comportamente violente, sporind riscul reiterării faptelor antisociale. În acest context, simpla

suspendare condiționată a executării pedepsei nu apare ca fiind suficientă pentru realizarea funcțiilor pedepsei penale – în special cea preventivă și educativă.

Instanța subliniază că violența în familie prezintă un pericol social ridicat, afectând nu doar victima directă, ci și stabilitatea mediului familial și, implicit, interesul public de protecție a acestor relații. Tolerarea unor astfel de manifestări prin aplicarea unor sancțiuni neprivative de libertate, în lipsa unor temeiuri solide, ar putea transmite un mesaj de impunitate și ar diminua încrederea societății în actul de justiție.

În acest sens, aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea, și nu a unei sancțiuni suspendate, ar fi singura măsură capabilă să reflecte gravitatea faptei, să restabilească echitatea socială, să contribuie la atingerea scopurilor pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal: corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alte persoane.

Deci, cât privește persoana inculpatei, Colegiul penal reține că instanța de fond a dat o apreciere superficială criteriilor complementare de individualizare a pedepsei, limitându-se la constatarea formală a unor circumstanțe favorabile, fără a le analiza în coroborare cu ansamblul datelor relevante ce caracterizează personalitatea acesteia.

Or, la individualizarea modului de executare a pedepsei, instanța era obligată să țină cont nu doar de existența unor elemente precum recunoașterea vinovăției, căința sinceră sau situația familială (prezența copiilor minori la întreținere), ci și de persistența comportamentului infracțional, reflectată prin antecedentele penale pentru fapte similare, precum și de ineficiența măsurilor anterior aplicate.

Colegiul penal subliniază că simpla invocare a circumstanțelor atenuante nu este suficientă pentru a justifica aplicarea suspendării condiționate, în lipsa unei analize reale a capacității inculpatei de a se corecta fără executarea pedepsei. În speță, conduita acesteia demonstrează contrariul, întrucât, deși a beneficiat anterior de clemența legii, nu a manifestat o schimbare de atitudine, continuând să adopte un comportament violent în mediul familial.

De asemenea, instanța de fond nu a acordat importanța cuvenită factorilor de risc criminogen, cum ar fi consumul de alcool, conflictualitatea în relațiile de familie și utilizarea violenței ca modalitate de soluționare a conflictelor. Acești factori indică o probabilitate ridicată de recidivă, ceea ce face inaplicabilă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins în condiții de libertate.

În același timp, Colegiul reține că protecția interesului superior al familiei și al membrilor acesteia nu poate fi realizată eficient în absența unei reacții ferme din partea statului față de manifestările de violență domestică. Or, tolerarea unor

asemenea conduite prin aplicarea unei sancțiuni suspendate ar contraveni atât principiului proporționalității, cât și necesității de prevenire generală.

Prin urmare, evaluând cumulativ circumstanțele personale ale inculpatei, gravitatea faptei comise, împrejurările concrete ale cauzei și scopul pedepsei penale, Colegiul penal ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar menținerea unei astfel de măsuri ar fi nejustificată și contrară finalității legii penale.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod pr. penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul **procurorului în Procuratura Soroca, oficiul Florești Radu Popa,** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Florești din 02.03.2026, se admite din alte motive decât cele invocate, casează parțial sentința în latura pedepsei, rejudecă cauza și emite o hotărâre nouă, după cum urmează:

Exclude prevederile art. 90 Cod penal aplicate în privința lui **Bîrca Olga.**

A dispune executarea reală a pedepsei închisorii aplicate inculpatei Bîrca Olga, pe un termen de 2 /doi/ ani, în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul de executare a pedepsei stabilite lui **Bîrca Olga** sub formă de 2 /doi/ ani se calculează din momentul reținerii.

În rest sentința se păstrează fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: